

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 6C/30/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1412206885
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Ondrejáková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2015:1412206885.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky pred samosudkyňou JUDr. Katarínou Ondrejákovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, Bratislava, proti odporcovi: E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom Važecká 16, Prešov, zastúpený advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, AK so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 241,68 Eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa zamietá.

Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zástupcu vo výške 70,10 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 28.05.2012 domáhal od odporcu zaplatenia sumy 241,68 Eur, sumy 169,72 Eur ako úrok z omeškania 13% ročne zo sumy 261,68 Eur vypočítaný za obdobie od 18.11.2006 do 09.11.2011 spolu s úrokom z omeškania 13% ročne zo sumy 241,68 Eur od 10.11.2011 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.11.2006 mu bola postúpená zo strany E.. pohľadávka voči odporcovi. Postupca uzatvoril s odporcom dňa 28.10.2003 zmluvu č. XXXXX o úvere, na základe ktorej Tatra banka, a.s. poskytla odporcovi finančné prostriedky podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Odporca neplnil dohodnuté splátky v stanovených termínoch, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, na základe čoho postupca od predmetnej zmluvy odstúpil. Ku dňu postúpenia pohľadávka predstavovala sumu 261,68 Eur. Navrhovateľ si ďalej uplatňuje vyčíslený úrok z omeškania a to 13 % ročne zo sumy 261,68 Eur od 18.11.2006 do 09.11.2011 vo výške 169,72 Eur a úrok z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 241,68 Eur od 10.11.2011 do zaplatenia, keďže odporca uhradil dňa 09.11.2011 sumu 20 Eur. Dižná suma predstavuje 241,68 Eur.

Odporca sa k návrhu nevyjadril.

Podľa ustanovenia § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať v drobných sporoch.

Podľa § 200ea O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 Eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

V prejednávanej veci súd podľa § 115a ods. 2 O.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania, pretože ide o drobný spor. Podľa § 156 ods. 3 O.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli dňa 17.08.2015.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o bežnom účte, obchodnými podmienkami balíkov služieb E., zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.11.2006, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávky, dohodou o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky zo dňa 22.08.2011, výpisom z účtu odporcu, oznámením o postúpení záväzku, pokusom o zmier, oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, vyjadrením vedľajšieho účastníka a zistil tento skutkový a právny stav.

E., a.s., právny predchodca navrhovateľa a odporca uzatvorili dňa 28.10.2003 Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu. Predmetom tejto zmluvy bolo otvorenie a vedenie bežného účtu v prospech odporcu s balíkom služieb E. Tento balík služieb zahŕňal vydanie platobnej karty a v zmysle obchodných podmienok balíkov služieb aj poskytnutie povoleného prečerpania na účte po splnení kritérií stanovených bankou. Z výpisu účtu vyplýva, že po súčte všetkých debetných a kreditných operácií bol stav účtu ku dňu 14.11.2006 (deň postúpenia pohľadávky) 261,68 Eur (7.883,45 Sk). Pohľadávka bola na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.11.2006 postúpená na navrhovateľa. Súčasťou zmluvy o postúpení bola príloha, z ktorej vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa zrušil odporcovi poskytnutý rámec prečerpania dňa 31.08.2005 a týmto dňom sa odporca dostal aj do omeškania. V oznámení E. o postúpení pohľadávky a o ukončení zmluvného vzťahu zo dňa 14.11.2006 vyplýva že E. a. s. odstúpila od zmluvy č. XXXXXXXXXX a ku dňu 14.11.2006 zrušila účet odporcu vedený v E. a. s., čím zanikol mluvný vzťah s odporcom. Podľa vyjadrenia navrhovateľa odporca na základe dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach dňa 09.11.2011 uhradil sumu 20,- Eur, navrhovateľ sa teda domáha zaplata sumy 241,68 Eur. Navrhovateľ si ďalej vyčíslil úrok z omeškania zo sumy 261,68 Eur vo výške 13 % ročne od 18.11.2006 do 09.11.2011 (deň uhradenia splátky) v sume 169,72 Eur a ďalej si uplatňuje úrok z omeškania vo výške 13% ročne zo sumy 241,68 Eur od 10.11.2011 do zaplata.

Navrhovateľ predložil súdu písomný doklad označený ako Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorá bola dňa 22.08.2011 uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom, v ktorej je uvedené, že odporca v bode 2. Dohody uznal čo do dôvodu a výšky svoj záväzok vyplývajúci z uzatvorenej zmluvy v celkovej výške 542,39 Eur, ktorá pozostávala z istiny 261,68 Eur a úroku z omeškania vo výške 20,1% ročne zo sumy 261,68 Eur od 14.11.2006 do splatnosti poslednej splátky. Podľa bodu 3.1 sa odporca zaviazal záväzok splácať v 24 pravidelných splátkach v minimálnej výške po 20,- Eur k 20. dňu v mesiaci počnúc prvou splátkou 20.09.2011 a poslednou splátkou dňa 20.08.2013. Podľa bodu 3.4 sa odporca zaviazal k úhrade príslušenstva pohľadávky a príslušných úrokov z omeškania. Zároveň vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Vedľajší účastník - Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý vstúpil do konania dňa 02.07.2012, vzniesol námietku premlčania vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.10.2012. Uviedol, že listom zo dňa 14.11.2006 E. a. s. odstúpila od uzavretej zmluvy, čím došlo k jej zrušeniu od počiatku podľa § 48 Obč. zákonníka. Ak bola zmluva zrušená, je každý účastník povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Ide o vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhovateľ podal žalobu dňa 28.5.2012, teda zjavne po uplynutí dvojročnej premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia (§ 107 ods. 1 Obč. zák. Taktiež poukázal na to, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní dlhu je formulár, ktorý vopred pripravil navrhovateľ pre dlžníka a dlžník nemal žiadny spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Takto predformulovaná dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky. Prehlásenie dlžníka o vedomosti premlčania dlhu je sofisticky skryté do dohody o splátkach v bode 3, pričom malo byť súčasťou uznania záväzku v bode 2 dohody. O neprijateľnosti zmluvnej podmienky predlžujúcej premlčaciu lehotu o 10 rokov v spotrebiteľských zmluvách už rozhodol rozsudkom sp. zn. 10C/47/2010 zo dňa 20.01.2011 Okresný súd Nové Mesto nad Váhom v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co 167/2011 zo dňa 23.11.2011. Uzavretie takejto dohody je v rozpore s ustanoveniami zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a ide o nekalú obchodnú prax navrhovateľa, čo je v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o

spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zákon sa nevzťahuje na zmluvy

- a) o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu,
- b) o nájme, ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu,
- c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou,
- d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20.000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver,
- e) na ktorých základe sa vyžaduje, že spotrebiteľ úver splatí v lehote nepresahujúcej tri mesiace alebo maximálne štyrmi splátkami v lehote nepresahujúcej 12 mesiacov,
- f) o sústavnom poskytovaní služieb, za ktoré spotrebiteľ platí počas ich poskytovania v splátkach.

Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Podľa § 559 ods. 2 OZ, dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101-110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ, ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo, ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 110 ods. 2 OZ, rovnaká premlčacia doba platí aj pre jednotlivé splátky, na ktoré bolo plnenie v rozhodnutí alebo v uznaní práva rozložené, premlčacia doba sa pri jednotlivých splátkach začína odo dňa ich zročnosti. Ak sa nesplnením niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť 10 ročná premlčacia doba od zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 110 ods. 3 OZ, úroky a opakujúce sa plnenia sa premlčujú v 3 rokoch, ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané platí táto premlčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania, alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keby inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Z listinných dôkazov súd dospel k záveru, že odporca a právny predchodca navrhovateľa na základe žiadosti odporcu uzatvorili (po jej schválení právnym predchodcom navrhovateľa) zmluvu o bežnom účte, na základe ktorej bolo odporcovi poskytnuté povolené prečerpanie. Odporca vykonával na účte kreditné aj debetné operácie, pričom konečný stav na účte ku dňu uzatvorenia účtu (postúpenia pohľadávky) bol 261,68 Eur. Uvedenú zmluvu je potrebné posudzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pri ktorej odporca vystupoval v pozícii spotrebiteľa (§ 3 ods. 2 citovaného zákona) a právny predchodca navrhovateľa v pozícii veriteľa (§ 3 ods. 1 citovaného zákona). Svojím charakterom je nutné túto zmluvu považovať za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Z dikcie ustanovenia § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je zrejmé, že za spotrebiteľskú zmluvu možno označiť každú zmluvu, ktorej charakteristickým znakom je, že sa uzaviera vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Irelevantný je prameň práva, podľa ktorého sa príslušná zmluva upravuje (či Občiansky zákonník alebo Obchodný zákonník).

Z uvedeného treba mať za to, že každá zmluva (bez ohľadu na to podľa akého predpisu bola uzavretá) môže mať povahu spotrebiteľskej zmluvy, ak spĺňa súčasne jej atribúty. Zmluva o bežnom účte (povolené prečerpanie) uzavretá právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v danej veci má charakter spotrebiteľskej zmluvy, pretože jej obsah odporca nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť, keďže tento bol už vopred pripravený, predtlačný. Ak sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu

spotrebiteľa. Ak sa aj uzavrie spotrebiteľská zmluva podľa Obchodného zákonníka (keďže v Občianskom zákonníku nie je upravená), tak okrem vymedzenia zmluvného typu a jeho podstatných náležitostí sa na všetko ostatné bude vzťahovať Občiansky zákonník. Uvedené teda znamená, že na premlčaciu dobu v spotrebiteľských zmluvách treba aplikovať úpravu v Občianskom zákonníku /§ 101/, teda trojročnú premlčaciu dobu.

Čo sa týka vyššie citovaného ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z., toto je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a je treba ho aplikovať prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní.

Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. (ako orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy) povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offo, t.j. zo zákona (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 9Co/295/2013 zo dňa 19.08.2014), teda aj bez toho, aby sa odporca premlčania sám dovoľával. Právna úprava v ustanovení § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom je potrebné zdôrazniť, že vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Keďže toto ustanovenie je procesného charakteru, platí táto povinnosť odo dňa účinnosti citovaného zákonného ustanovenia, teda aj na právne vzťahy, ktoré súd v predmetnej veci posudzoval. Citované zákonné ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv, a to vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo vo veci ešte rozhodnuté (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/621/2014 zo dňa 24.9.2014 a rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/771/2014 zo dňa 17.12.2014). Ak by bolo úmyslom zákonodarcu odlišne upraviť posudzovanie právnych vzťahov, resp. nárokov zo spotrebiteľskej zmluvy (vrátane premlčania) vo veciach pred účinnosťou tohto ustanovenia, resp. zák. č. 102/2014 Z.z., toto by bolo obsahom prechodných ustanovení citovaného zákona, nakoľko problematiku začatých a neskončených konaní, ako aj účinky vykonaných procesných úkonov riešia prechodné ustanovenia. Platí základné pravidlo, podľa ktorého ak zákon neustanoví inak, platí nový zákon aj v konaniach, ktoré boli začaté pred jeho účinnosťou. Preto ak v čase rozhodovania súdu vo veci je účinné ustanovenie § 5b citovaného zákona, súd je povinný ho aplikovať, i keď sa súdne konanie začalo skôr, t. j. pred účinnosťou zákona.

Ako už bolo uvedené, predmetné ustanovenie je (súčasne) ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd najskôr zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku bez toho, aby skúmal samotnú existenciu subjektívneho práva navrhovateľa. Je potrebné uviesť, že premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu.

Z obsahu prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok bolo preukázané, že dátum omeškania odporcu bol dňa 31.8.2005 (kedy došlo k zrušeniu rámca povoleného prečerpania), a teda dňa 01.09.2005 začala plynúť v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka všeobecná trojročná premlčacia doba (z dôvodu aplikácie spotrebiteľského práva, resp. Občianskeho zákonníka z vyššie uvedených dôvodov), ktorá uplynula dňa 01.09.2008, pričom návrh bol na súd podaný dňa 28.05.2012, teda v čase, keď bol jeho nárok v celom rozsahu premlčaný.

Nakoľko súd bol povinný aplikovať ustanovenie § 5b zák. č. 250/2007 Z.z. ako procesnú právnu normu s poukazom na absenciu prechodného ustanovenia k tejto úprave, a teda bol povinný prihliadnuť na premlčanie nároku voči spotrebiteľovi ex offo (z úradnej povinnosti), na túto skutočnosť prihliadol a dospel k záveru, že z dôvodu premlčania nároku navrhovateľa nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd návrh ako nedôvodný zamietol. Z týchto dôvodov sa súd podrobnejšie nezaoberal meritom veci, ale návrh v celom rozsahu zamietol s poukazom na premlčanie. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznání závázku súdna prax (k tomu pozri rozsudok Krajského súdu v Trenčíne vo veci sp. zn. 4Co/940/2013 zo dňa 16.10.2014) už zaujala stanovisko, že pri uzatváraní týchto dohôd zo strany navrhovateľa došlo k nekalej obchodnej praktike. Je nepochybné, že právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah so spotrebiteľskej zmluvy, a preto je potrebné aj na tento právny úkon aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Súdna prax vychádza zo stanoviska, že dohoda o splátkach je typicky formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach. Aj v tomto prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání závázku predloženú navrhovateľom, treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania závázku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou. Z textu dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov. Možno konštatovať, že ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj závázok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie závázku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť. Text dohody je podpísaný na dopredu navrhovateľom pripravený formulár, vytlačený drobným písmom, ktorého obsah nemôže spotrebiteľ ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Vychádzajúc zo zásady ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu do bodu 3 dohody obsahovo označené ako „forma splatenia závázku“ zavádzajúce, a preto napĺňa kritériá nekalej obchodnej praktiky. Súd uznanie dlhu odporcom považoval za neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pretože sa prieči zákonu (§ 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z.).

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi súd nepriznal náhradu trov konania, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

Na strane úspešného odporcu si uplatnil právo na náhradu trov vedľajší účastník konania vo výške 70,10 Eur ako trovy právneho zastupovania. Trovy konania predstavujú 2 úkony právnej služby po á 21,58 Eura, 2 krát režijný paušál v sume po á 7,63 Eura a 20% DPH v sume 11,68 Eur. Navrhovateľ je povinný zaplatiť trovy právneho zástupcovi vedľajšieho účastníka podľa ustanovenia § 149 ods. O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Bratislave (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený

4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
 5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
 6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)